

ȘCOALA GIMNAZIALĂ SPECIALĂ NR.14 TULCEA

JURNAL SPECIAL

Revista Școlii Gimnaziale Speciale Nr. 14 Tulcea

Nr. 1-2016

Revista Școlii Gimnaziale Speciale Nr. 14 Tulcea
ISSN 2457-1814
ISSN-L 2457-1814
Nr. 1-2016

ÎNDRUMĂTORI COLECTIV REDACȚIONAL:

Director, prof. Carmen-Gabriela BUMBAC
Inspector școlar, prof. Liliana CORIU

COLECTIV REDACȚIONAL:

prof. Aurora ISPAS- responsabil
prof. Oana AVRAM
prof. Mirela-Cătălina AVRAM
prof. Elena-Paula ȚURLICĂ
prof. Iulia KARAMIHAI

COLABORATORI:

prof. Mirela-Simona ANTOHI
prof.-ed. Geanina-Cristina APOSTOL
prof. Adina-Eugenia AVRAM
ed. Florentina CÎRLAN
prof. Sofica CORNEA
prof. Liliana COZMA
secretar Domnica DIMOFTE
asist. social Anamaria DRAGNEA
ed. itinerant Anișoara FARAGO
prof.-ed. Ileana GĂLĂȚESCU
prof.-ed. Maria GHEORGHE
înv.-ed. Magda-Carmen GROSU
înv.-ed. Aneta IACOB
prof. Camelia MERGEANI
prof.-ed. Paulina MILEA
prof. Mihai MOLEȘAG
prof. Liliana ONCIU
prof.-ed. Elisabeta PANAIT
prof. Valentina Georgeta PANDELE
înv.-ed. Constanța POTÂRNICHE
prof. Rodica Daniela RORA
prof. Mihaela SANDU
prof. Doina SIMIONOV
prof. Pașa TIMOFEI
prof. Mirela TODERAȘ
prof. Ioana VÎRTOSU

elevi ai școlii

GRAFICĂ:

prof. Oana Avram

COPERTA:

Desen coperta 1: Nicolae Nicoleta
(elevă, Șc. Gimnazială Specială Nr.14 Tulcea)
Imagini coperte 2, 3, 4: lucrări ale elevilor școlii

CONTACT:

Email: scoala_14@yahoo.com
Tel: 0240/511162

Autorul fiecărui articol răspunde
de corectitudinea și originalitatea conținutului.

Cuprins:

pag.

1. Terapia educațională complexă și integrată	1
2. Educația și integrarea socială a elevilor cu ritm lent de învățare	1
3. Jocul de rol în formarea și dezvoltarea copiilor cu cerințe educaționale speciale	2
4. Aplicăm ce învățăm?	3
5. Stimularea comunicării verbale la preșcolari	4
6. Rolul kinetoterapiei în corectarea/recuperarea cifozei.....	5
7. Gânduri speciale, într-o lume specială	7
8. Beneficiul activităților extracurriculare în învățământul special	8
9. Viața în culorile patriei, văzută prin ochii unor copii cu dizabilități	9
10. Lecția de gătit: salată orientală	11
11. Toamnă mândră, harnică și de roade darnică	12
12. România în zi de sărbătoare	13
13. În așteptarea lui Moș Nicolae.....	13
14. Parteneriat „Biblioteca - loc de educare și formare”	14
15. Grupa Piticilor și Grupa Iepurașilor	14
16. Țesăturile românești - tradiție și meșteșug	15
17. Săptămâna fructelor și a legumelor donate	16
18. Atelier de creație.....	17
19. Itinerant... ..	18
20. Pagina de versuri.....	19
21. Povestea iepurașului Riță-Codiță	20
22. Parteneriate și activități extracurriculare în imagini	22

1. Terapia educațională complexă și integrată

Aria curriculară „Terapia educațională complexă și integrată” se desfășoară în completarea programului centrat pe predare – învățare - evaluare, desfășurat de către profesorul de psihopedagogie specială.

Terapia educațională complexă și integrată cuprinde următoarele discipline: Ludoterapia, Formarea autonomiei personale, Stimularea cognitivă, Terapia ocupațională și Socializarea. Activitățile propuse în cadrul acestor terapii sunt realizate de către învățătorul-educator (clasele I – IV) sau de către profesorul-educator (clasele a V-a – a X-a), cu toți elevii grupei.

Aceste terapii au un caracter corectiv-recuperativ. La baza proceselor de învățare recuperatorie stau educația senzorial-motrică și dobândirea autonomiei personale și sociale, acestea asigurând terenul educației cognitive și al integrării în societate.

Socializarea și activitățile ocupaționale contribuie la formarea unei personalități adaptative, integrative. Programele acestor terapii sunt concepute ca structuri interdisciplinare cu conținut specific, astfel încât să răspundă cerințelor individuale de dezvoltare, de formare a unei personalități apte de a participa activ la viața în familie și de grup.

Un exemplu de activitate din cadrul Terapiei educaționale complexe și integrate este „Prințesa «Toamna»”, în care două grupe de elevi au colaborat pentru a confecționa o machetă a Prințesei „Toamna”.

Materiale folosite: dovleac, varză, măr, morcovi, pănuși de porumb, mătase de porumb, boabe de fasole, frunze de toamnă.

Constanța POTÂRNICHE,
învățător- educator

Aneta IACOB,
învățător- educator

2. Educația și integrarea socială a elevilor cu ritm lent de învățare

Unul din principalele roluri ale educației este acela de a oferi individului abilitățile necesare pentru a-și putea câștiga existența și a fi productiv din punct de vedere economic. Educația este cea care permite pregătirea individului pentru integrarea în viața socială. În contextul educației profesionale, de menționat este demersul orientării școlare și profesionale a elevilor, care vizează îndrumarea acestora către tipul de școală care răspunde cel mai bine nevoilor și potențialului lor aptitudinal, în vederea pregătirii pentru exercitarea ulterioară a unei profesii. Prin Ordin MEN 3136/20.02.2014 s-a aprobat Metodologia de organizare și funcționare a învățământului profesional de stat cu durata de trei ani. Elevii din învățământul profesional beneficiază de susținere financiară prin programul național de protecție socială „Bursa profesională”.

Trei absolvenți ai Școlii Gimnaziale Speciale Nr. 14 Tulcea au optat pentru meserii în domeniul construcțiilor, înscriindu-se la cursurile școlii profesionale de la Liceul Tehnologic „Ion Mincu”. Trecerea la un alt sistem de învățământ nu a fost dificilă, elevii adaptându-se cu ușurință la cerințele învățământului de masă. Programul zilnic este destul de încărcat, elevii frecventând atât ore de cultură generală, cât și ore de specialitate, teorie și instruire practică. Elevii beneficiază de sprijin din partea profesorului itinerant care, prin colaborarea cu toate cadrele didactice de la clasă, realizează adaptarea curriculară aplicând măsuri speciale de școlarizare și profesionalizare în raport cu capacitățile de care ei dispun.

Elevii spun că au găsit în școală un mediu care îi sprijină, îi înțelege și îi încurajează, care le permite să progreseze. Fiecare elev începe de la nivelul său de capacitate și, apoi, fiecare pas făcut va fi marcat de obținerea de satisfacții legate de rezultatele profesionale și de sentimentul succesului.

Opinia directorului liceului:

„În Liceul Tehnologic «Ion Mincu» Tulcea sunt înscriși în vederea calificării într-o meserie din domeniul construcțiilor și elevi cu ritm lent de

învățare. Acestora li se acordă o atenție sporită, prin adaptarea curriculum-ului ce trebuie studiat în raport cu îndrumările de specialitate ale profesorului itinerant/de sprijin, de asemenea li se întocmesc fișe de lucru și de evaluare corespunzătoare de către profesorii de cultură generală, dar și de către profesorii de discipline tehnice, iar în procesul de instruire practică de către maistrul instructor al clasei unde aceștia figurează înscriși.

În ceea ce privește progresul lor școlar, acesta este evident prin notele obținute în evaluare, îndrumarea și întraajutorarea elevilor pentru formarea de competențe profesionale fiind benefice atât elevilor - în prezent, cât și societății în care aceștia vor activa, ca specialiști în domeniul construcțiilor - în viitor.

Antrenarea elevilor pentru participarea lor și implicarea acestora în rezolvarea diverselor sarcini de lucru, în activități școlare și extrașcolare a fost un obiectiv cuprins în planul managerial al coordonatorului educativ al școlii, progresele elevilor realizându-se pe ambele planuri, atât educative, cât și de integrare socială, cu benefice rezultate în viitorul și cariera acestor elevi.

Elevii sunt integrați bine și în colectivul clasei din care fac parte, astfel încât se poate spune că împreună, toți factorii educativi care și-au conjugat eforturile pentru educarea acestor elevi, manager de școală, diriginte, profesor itinerant și alte cadre didactice din unitatea școlară, vor putea aprecia la superlativ rezultatul obținut de către elevi la finalul anului școlar."

Mihaela SANDU,
prof. itinerant/ de sprijin

Ioana VÎRTOSU,
Director Liceul Tehnologic „Ion Mincu” Tulcea

3. Jocul de rol în formarea și dezvoltarea copiilor cu cerințe educaționale speciale

Utilitatea și beneficiul adus de jocul de rol în formarea și dezvoltarea copiilor este de o mare importanță și semnificație, cu atât mai mult în lucrul cu elevii cu cerințe educaționale speciale. Participarea directă a copiilor la viața adultă se realizează prin joc, acesta fiind singura modalitate prin intermediul căreia cunoștințele și deprinderile se pot transmite cu ușurință tinerei generații. Așa cum susține și psihologul rus A. N. Leontiev *“jocul este transpunere în plan real a vieții imaginare, pe baza transfigurării realității și a preluării aspirațiilor, tendințelor, dorințelor copilului”, “jocul este o activitate de tip fundamental, cu rol hotărâtor în evoluția copilului, constând în reflectarea și reproducerea lumii reale într-o modalitate proprie*

copilului, rezultat al interferenței dintre factorii bio-psiho-sociali”. El reprezintă o veritabilă ocazie de antrenament ce are ca aplicabilitate îndeplinirea unor roluri reale în viață.

Cunoscut sub denumirea *“role playing”*, jocul de rol este o formă de aplicare în învățământ a psihodramei, metodă terapeutică creată în 1921 de J.I. Moreno și intrată în circulație începând cu anul 1934, având ca obiectiv în cazul de față formarea și modelarea copiilor cu cerințe educaționale speciale.

Jocul de rol reprezintă o metodă activă de predare-învățare bazată pe simularea unor relații, activități, fenomene sau chiar probleme pe care copilul le întâlnește în viața de zi cu zi. Acesta funcționează pe principiul activării elevilor din punct de vedere cognitiv, afectiv, motivațional, punându-i în situația de a acționa și, poate ceea ce este cel mai important, evidențiază modul corect sau incorect de a se comporta în anumite situații.

Acest tip de metodă a fost aplicat în activitatea didactică desfășurată cu 4 elevi de clasa a VII-a și a VIII-a ai Școlii Gimnaziale “Grigore Antipa” Tulcea, copii proveniți din Centrul de Plasament Speranța.

După ce am trecut de o primă etapă în care am încercat să elimin posibila apariție a unor blocaje emoționale în preluarea și interpretarea rolurilor de către copii, ei au avut libertatea de a-și alege propriile personaje și marionete în desfășurarea jocului.

Rolul meu, al profesorului itinerant/de sprijin, a fost acela de a coordona și direcționa întreaga piesă de teatru, de a ajuta prin “vocea autorului” în momentele în care copilul nu știe cum să își continue propriul rol sau, cum am mai specificat, se blochează.

Scopul atins al acestui tip de joc terapeutic a constat într-o armonizare, o reală creștere a stimei de sine, a sentimentului propriei valori, copilul fiind valorizat. Uimirea din ochii lor atunci când au putut viziona fiecare “piesă de teatru” realizată de ei (toate momentele fiind filmate de către profesor), transpunerea lor în analizator la sfârșitul fiecărei etape din joc, au dus la o puternică motivație și stimulare în toate formele ei. S-a putut foarte ușor observa de la un joc la altul o creștere a dezinvolturii și încrederea în a se face “auzit”.

Astfel, jocul de rol nu este doar o activitate distractivă pentru copii, ci și un esențial instrument de învățare, ei devenind "actori" al vieții sociale și nu numai, având ocazia să învețe lucruri noi, să își formeze convingeri și să înfrunte situații complicate în care se văd nevoiți să găsească soluții creative pentru a le depăși.

În momentul în care la acest joc educativ participă mai mulți copii se constată și o dorință crescută de înțajutorare, ei se completează în replici și informații atunci când observă faptul că ceilalți colegi de joc se blochează, tocmai pentru ca rezultatul final să fie pe măsura dorinței și așteptărilor lor.

În concluzie, am constatat faptul că, în funcție de scopul utilizării lui, jocul de rol ajută elevul într-o multitudine de direcții: dezvoltarea imaginației, dobândirea de noi elemente de limbaj, îmbunătățirea abilităților sociale, conștientizarea efectelor sau consecințelor unei acțiuni asupra altora, înțelegerea punctului de vedere al altuia, căpătarea de încredere în sine și în forțele proprii.

Camelia MERGEANI,
prof. itinerant/de sprijin

4. Aplicăm ce învățăm?

„O școală bună te învață să studiezi cu răbdare, să-ți însușești cunoștințe și deprinderi, să colaborezi cu alții.”

H. H. Stern

Lumea aflată în permanentă transformare ne învață că, pentru a reuși, soluția este să ținem pasul, să fim mâine mai buni decât azi. Dezvoltarea personală este acel proces individual și continuu, prin care, de la zi la zi, ne schimbăm în mai bine pe noi înșine.

Pe parcursul întregii vieți dobândim multe cunoștințe: primii care ne dau sfaturi și ne îndrumă sunt părinții, la școală învățăm, la locul de muncă dobândim noi competențe, citim cărți de specialitate, participăm la cursuri, etc. Doar citind însă, nu vom avea rezultatul pe care ni-l dorim. Nu vom deveni mai buni în ceea ce facem doar pentru că știm ce

trebuie să facem. Într-adevăr, este un prim pas necesar să ne documentăm, însă nu este suficient. Important este să punem în practică ceea ce am citit în cărți și articole, adică să acționăm diferit în situațiile cu care ne întâlnim.

Viața ne demonstrează însă că e ușor de spus, greu de făcut.

Așa se întâmplă și cu tehnicile sau metodele noi pe care vrem să le învățăm. Putem să le abordăm și singuri, durează poate mai mult până vom observa că funcționează dacă le punem în practică.

De cele mai multe ori alegem cursurile de formare profesională pentru a învăța tehnici și metode noi de lucru pentru a performa în carieră. La un astfel de curs avantajul este că primii pași de acțiune îi facem cu trainerul lângă noi, exersând după ghidajul lui. Astfel, dobândim mai eficient abilități noi, ne lărgim perspectiva, ne schimbăm comportamente și atitudini.

În octombrie 2015 am avut plăcerea și șansa de a participa la un astfel de curs. În cadrul proiectului „Comunitate pregătită, copil integrat-suport pentru integrarea școlară și socială a copiilor cu tulburări din spectrul autismului”, Fundația Romanian Angel Appeal a organizat în București cursul cu titlul: „Metode de lucru în clasa cu copii cu tulburări din spectrul autismului”.

Cursul a fost susținut de trainerii din Islanda și anume: Sigrun Hjartardottir, Svanhildur Svavars Kristjansson și Aslaug Melax, doamnele fiind foarte bine pregătite și având o vastă experiență.

Privire de ansamblu:

- Tulburarea de spectru autist(TSA);
- Programul TEACCH;
- Învățarea structurată;
- Comunicarea;
- Abilitățile sociale;
- Evaluarea;
- Colaborarea/lucrul în echipă;
- Organizarea unei clase;
- Rezolvarea problemelor.

Activitățile au fost planificate într-o așa manieră încât toți participanții au avut oportunitatea să își descopere potențialul, punctele tari și slăbiciunile, să-și identifice preferințele pentru o poziție de lider sau de membru într-un grup, să descopere dacă se pot face înțeleși, dacă pot motiva, conduce etc. Toată această gamă vastă de competențe și abilități sunt extrem de utile oricărei persoane indiferent de domeniul de activitate.

Activitățile au avut la bază metode specifice educației și au urmărit dezvoltarea următoarelor competențe cheie: creativitate, munca în echipă, abilități de comunicare, managementul timpului și managementul resurselor.

După fiecare curs la care participăm ar trebui să aplicăm în meseria noastră ceea ce am învățat.

Copiii ce prezintă o tulburare din spectrul autismului (TSA) sunt diferiți, fiecare e unic în felul său, dar putem să adaptăm pentru fiecare copil ceea ce am învățat. Acest curs de formare profesională m-a ajutat foarte mult. Chiar dacă am avut puțin timp la dispoziție, am reușit să aplic metoda TEACCH în lucrul cu un elev ce prezintă TSA, ce-i drept nu foarte mult, dar voi continua.

Modelul de predare structurat –TEACCH conține: structură fizică, orar zilnic, sisteme de lucru/activitate, rutine și strategii, structură pentru sarcini și activități. Poți avea rezultate bune dacă ai sprijin din partea părinților, dar și o colaborare bună cu ceilalți profesori. Îți trebuie foarte multă creativitate, răbdare și putere pentru a pune în practică ceea ce ai învățat.

„Dacă un copil nu poate învăța în felul în care predăm, atunci trebuie să-i predăm în felul în care el poate învăța” Ivar Lovoas

Valentina Georgeta PANDELE,
prof. itinerant/de sprijin

5. Stimularea comunicării verbale la preșcolari

Educarea conduitei verbale a preșcolarului constituie o premisă psihopedagogică a pregătirii lui pentru școală.

În această perspectivă, întreaga experiență instructiv-educativă din grădiniță atestă posibilitatea și utilitatea cultivării limbajului oral, în strânsă legătură cu dezvoltarea operațiilor gândirii, efectuându-se exerciții de pronunțare, de povestire, de exprimare și de conversație.

Accentul principal în această privință este pus pe dialogul liber, pe activitățile de comunicare, pe formarea deprinderilor de exprimare ordonată a gândurilor, de însușire treptată a structurii gramaticale, toate acestea constituind premise ale unei activități prolice de învățare în școală.

Pornind de la această problematică, am folosit în desfășurarea activităților diverse modalități prin care am asigurat stimularea verbală a copiilor. Pentru aceasta a fost necesar ca toți copii să fie antrenați, stimulați și provocați să vorbească, să simtă nevoia exprimării acțiunilor și manifestărilor, mai mult chiar, să se facă înțeleși și să înțeleagă pe alții.

În toate activitățile comune și în activitățile la alegere am antrenat copiii în rezolvarea unor situații și în verbalizarea lor. În această direcție un rol esențial îl are exemplul conduitei verbale a educatoarei și în general, a adultului care, devine un model pentru ei.

Dificultățile și greșelile de pronunție provin din dezvoltarea încă insuficientă a analizatorului motor-verbal inclusiv a aparatului fonator. Exercițiul verbal realizat zi de zi, audiția pronunției corecte a adultului contribuie la dezvoltarea corespunzătoare a vorbirii copilului. Adulții trebuie să asculte ceea ce le spun copii, să le dea exemplu de conduită verbală, iar greșelile de limbă ale copiilor nu trebuie să constituie pentru noi un prilej de amuzament sau să fie trecute cu vederea. Cel mai bun exemplu pentru copii și prilej de îndreptare îl constituie vorbirea corectă, clară a părinților și întreaga atmosferă de comunicare din familie.

Participarea verbală a copiilor se realizează zi de zi, atât în cadrul activităților comune cât și individual, pentru a oferi copiilor posibilitatea exersării vorbirii și autocontrolul pronunțării corecte.

O modalitate de stimulare a verbalizării este și povestirea impresiilor unuia altuia, desfășurarea unui scurt dialog. În acest scop am organizat jocurile: „Întrebă-mă tu pe mine”, „Te întreb eu pe tine”, „Eu îți povestesc ție”, „Tu îmi povestești mie”.

Am observat o participare activă din partea copiilor în sensul că încep să improvizeze o povestire despre un lucru pe care l-au văzut sau despre ce i-a impresionat într-o călătorie, într-o excursie, fapt ce m-a determinat să-i încurajez și să-i ajut.

Pornind de la premisa că descrierea unei ilustrații îi activează vocabularul și având în vedere realizarea acestui scop, am organizat jocul cu

imagini "Cine ghicește câștigă", urmărind volumul vocabularului activ și deprinderea copiilor de a găsi cuvintele potrivite pe care să le expună corect, formulând cu ele propoziții.

Prin jocurile orale "Cu ce sunet începe cuvântul?", "Cine știe mai multe cuvinte?", i-am antrenat pe copii să participe activ și să verbalizeze corect. Am acționat eficient asupra participării verbale a copiilor. De la un sunet se trece la cuvânt și de la cuvânt la propoziție. După pronunțarea unui cuvânt cu un sunet inițial se trece la altul cu poziția sunetului intermediară sau finală, cu care apoi se formează propoziții de către copii. Aceasta este o modalitate de asigurare a participării verbale a copiilor.

Folosirea teatrului de păpuși, vizionarea unor mici filme, povestirile, au dat posibilitatea copiilor să verbalizeze despre acțiunea personajelor. Prin povestirea bazată pe imagini li se înlesnește copiilor capacitatea de a respecta episoadele cu succesiunea lor logică. Apoi, prin crearea de povești după imagini, cu început dat sau după modelul educatoarei, pe lângă dezvoltarea imaginației creatoare am căutat să acționez asupra exprimării corecte a copiilor tocmai prin aceste exerciții de creație. O atenție deosebită am acordat și convorbirilor de grup sau individuale. Frumusețea versurilor, modul de așezare a cuvintelor i-a făcut pe unii să memoreze cuvintele și să le exprime corect.

Prin munca diferențiată și cu grupuri mici de copii, am căutat să exerseze auzul fonematic, astfel încât copii să perceapă distinct și exact fiecare sunet al limbii, să distingă diferențele de accent sau diferențele de nuanță între consoanele surde și cele sonore ca: "d" și "t" sau "b" și "p".

Un accent deosebit am pus pe povestiri, lectura după imagini, convorbiri, memorizări, povestiri create de copii, jocuri exercițiu, jocuri didactice etc.

Însuși dialogul educatoare – copil, cât și cel copil – copil sau copil – copii reprezintă o modalitate de exersare, de antrenament lexical și de însușire a structurii gramaticale a limbajului.

Anișoara FARAGO,
educator itinerant

6. Rolul kinetoterapiei în corectarea/ recuperarea cifozei

KINETOTERAPIA - terapie prin mișcare, prin seturi de exerciții statice sau dinamice cu ajutorul cărora recuperăm o abilitate pierdută sau diminuată la un pacient - este de două tipuri:

- **Kinetoterapie profilactică, de prevenire:**

- înlăturarea împrejurărilor care determină atitudinea vicioasă din timp;

- exerciții fizice zilnice sau practicarea unui sport;

- odihnă zilnică și dieta bogată în calciu, fosfor, vitamine.

- **Kinetoterapia de recuperare sau curativă:**- urmărește realizarea unor mecanisme adaptative, compensatorii, ajută la creșterea unor forțe ca viteza, rezistența.

Clasificarea programelor de kinetoterapie se face în funcție de modul de participare a pacientului:

- kinetoterapie pasivă: terapeutul e cel care efectuează exercițiile când pacientul nu poate executa singur mișcarea (ex.: hipotrofie musculară).

= kinetoterapie autopasivă: pacientul învață de la terapeut să facă mișcarea ajutându-se de segmentul sănătos, când contracția mușchiului nu poate deplasa segmentul de corp.

- kinetoterapie activă: este efectuată de către pacient dar exercițiile sunt comandate și controlate de către terapeut ca mișcarea să se execute corect.

= kinetoterapie activă liberă, rezistivă în care mușchiul, prin contracția, să poată realiza singur deplasarea segmentului de corp, plus o rezistență mai mică sau mai mare.

În kinetoterapie, indicațiile terapeutice trebuie să fie individualizate fiecărui caz în parte.

CIFOZA este o deviație a coloanei vertebrale (CV) în plan sagital, prin exagerarea curburilor fiziologice ale CV și se manifestă prin curbarea excesivă a coloanei în regiunea toracală, compensată fiind printr-o hiperlordoză cervicală și lombară pentru echilibrarea coloanei.

Această boală trebuie identificată la timp, printr-un control medical de specialitate. Boala nediagnosticată și netratată la timp va duce la modificări ireversibile ale coloanei vertebrale, care pot fi soluționate doar prin intervenție chirurgicală.

Modificările coloanei duc, în timp, la alterarea activității întregului aparat locomotor, a mișcărilor respiratorii, care la rândul lor vor conduce la modificări ale metabolismului, ale echilibrului glandelor endocrine sau ale sistemului nervos. Activitatea și dezvoltarea organelor interne sunt de asemenea modificate.

Copilul cifotic are poziția capului și jumătatea superioară a trunchiului mult aplecate în față, manifestând și o proeminență a bazinului.

Tratamentul cifozei depinde de vârsta persoanei și, desigur, de gradul de deformare. Atunci când cifoza este mai mică de 40 de grade este recomandată kinetoterapia pentru întărirea mușchilor flexori abdominali, dorsali, laterali și a mușchilor care rotesc segmentul toracic al coloanei vertebrale (paravertebrați). La curburi mai mari de 40 de grade, se recurge la corset, la curburi mai mari de 60 – 70 de grade este necesară intervenția chirurgicală. În toate cazurile sunt recomandate exerciții kinetice de recuperare.

Cifoza care nu prezintă simptome poate fi detectată prin examen clinic de rutină, însă uneori apare o durere de spate persistentă. Cifoza se poate observa și cu ochiul liber, deoarece aceasta modifică aspectul corpului, umerii pot părea rotunzi, coloana superioară mai curbată față de normal. Pacienții se prezintă la medic din cauza posturii incorecte, cei mai mulți dintre ei prezentând un istoric de diformitate. Deși durerea este mică, 20%

dintre pacienți acuzând disconfort regional, la pacienții la care cifoza s-a localizat lombar, durerea este mai proeminentă.

Cifoza congenitală este mai rară decât scolioza congenitală dar, netratată poate determina paralizia. Se cunosc două tipuri de defecte congenitale: defect de segmentare și defect de formare a coloanei. Defectul de segmentare apare mai ales în regiunea toracolumbară și include 2-8 nivele. Acest defect de segmentare are tendința de a determina mai degrabă o cifoză rotundă decât una ascuțită, angulară. Simptomul clinic principal al defectului de segmentare este durerea de spate provocată de hiperlordoza complementară, debutând în adolescență cu osificarea progresivă a spațiului discal anterior. Defectul de formare este mai des întâlnit la un singur nivel. Dacă este anterior, determină cifoza, iar dacă este anterolateral determină cifoscolioza. Cu cât defectul anterior este mai sever cu atât deformarea este mai gravă.

Kinetoterapia - tratamentul de bază al cifozelor

Toți cei care au până în 18-20 ani pot corecta total aceste deviații de coloană, fie că vorbim de cifoză, scolioză sau lordoză, pentru că sistemul osos încă se dezvoltă și, tonifiind musculatura paravertebrală, putem controla modul și direcția în care coloana vertebrală se dezvoltă. După această vârstă, deviațiile de coloană nu se mai corectează total, deoarece și stemul osos nu mai crește, însă, ceea ce obținem prin kinetoterapie la această vârstă, este oprirea evoluției bolii și ștergerea reflexului greșit de postură și instaurarea unui nou și corect.

Cele mai indicate exerciții

Alegerea mișcărilor și exercițiilor optime reprezintă un factor foarte important care influențează rezultatele kinetoterapiei în cifoză.

- Unul dintre cele mai bune exerciții pentru cifoză este reprezentat de extensia din decubit ventral – întins pe burtă. Ducem membrele superioare și inferioare posterior perfect aliniate trunchiului. Acest exercițiu corectează slăbiciunea musculaturii spatelui care face extensia coloanei vertebrale și de asemenea corectează postura vicioasă “cu capul aplecat înainte”.

Foto 1 Exercițiu de extensie din decubit ventral

Sursa foto:

http://www.clicksanatate.ro/Kinetoterapie-in-caz-de-cifoza_0_3122.html

- Extensia din decubit ventral se începe întins pe burtă, cu mâinile pe lângă corp și cu palmele lipite de podea. Picioarele trebuie să fie întinse și

lipite împreună și mușchii glutei (fesieri) încordați. Apoi se ridică pieptul de pe podea cât de sus posibil. Se ridică brațele și, în același timp, se efectuează o mișcare de rotație externă alipind omoplații și se duc brațele către spate, cât mai jos. Aceste mișcări se efectuează ținând privirea dreaptă tot timpul și ținând capul aliniat cu restul corpului. Cel mai bun mod de a întări a musculaturii extensoare a spatelui este menținerea acestei poziții pentru 10 secunde și repetarea ei de până la 10 ori sau de câte este posibil.

- Ortostatism, cu un baston în mâini plasat la nivelul coapselor; se execută ridicări pe vârfuri concomitent cu ducerea bastonului și a coloanei vertebrale în extensie.

- „Patrupedie 1”: se ridică brațul și piciorul opus spre posterior, la nivelul trunchiului și se revine la poziția inițială. Se execută aceeași mișcare și cu partea opusă.

- „Patrupedie 2”: se coboară capul în piept arcuind în același timp spatelul, apoi se face extensia capului pe spate cu îndreptarea coloanei vertebrale toracale (flexia-extensia coloanei).

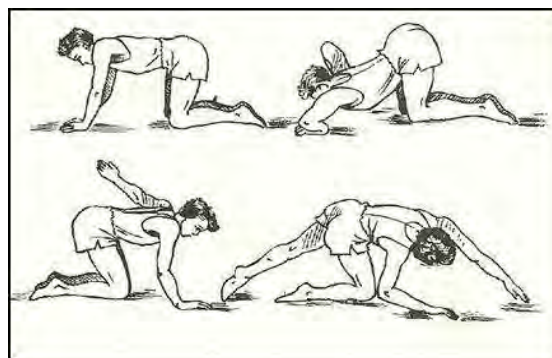
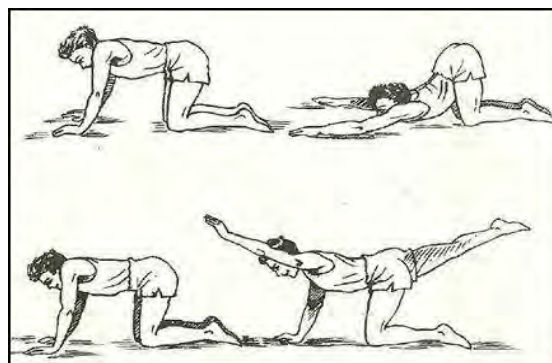

Foto 2-3: Exerciții din poziția de patrupedie

(Sursa foto: <http://www.scripgroup.com/sanatate/GIMNASTICA-APARATULUI-NEUROMIO91451.php>)

- Un alt exercițiu foarte util pentru alinierea posturală și care reduce și solicitarea asupra mușchilor spatelui se realizează stând pe marginea unui scaun cu picioarele depărtate un pic. Apoi, pe măsura ce se efectuează o ușoară înclinare anterioară a pelvisului, se rotesc brațele astfel încât palmele să fie orientate înainte. Apoi, capul trebuie aliniat cu restul trunchiului și se respiră natural în timp ce se menține această poziție. Aceste exerciții pot reduce cifoza dacă se fac zilnic sau măcar la două zile. Se pot efectua și dacă nu este vorba despre cifoză, ci doar de tendința de a menține o

postură incorectă la birou/masă. În acest mod poate fi prevenită cifoza posturală.

- Din poziția culcat dorsal, genunchii flectați, mâinile pe lângă corp, se execută ridicarea bazinului, menținere și revenire.

- Cu spatele la spalier, călcăiele lipite de spalier, mâinile prind șipca de deasupra capului; copilul execută ducerea bazinului înainte concomitent cu întinderea (extensia) trunchiului.

Efectul acestor exerciții de tonifiere a musculaturii paravertebrale prin mișcări excentrice și concentrice, de alungire sau elongare a CV: ștergerea deprinderii greșite și formarea unei atitudini corecte, corectarea sau prevenirea deviațiilor compensatorii a CV și a celorlalte regiuni ale corpului.

De evitat în cifoză

Cerințele sistemului de învățământ impun elevilor încă din cele mai mici clase un efort static prelungit în poziția șezând. Un elev stă în această poziție 8 – 12 ore/zi, favorizând luarea de posturi incorecte care conduc la instalarea atitudinilor deficiente ca: cifoza, scolioza, lordoza.

În cifoză trebuie evitată postura incorectă. Cei care au cifoză trebuie să evite pe cât posibil situațiile care favorizează posturile incorecte. Sunt indicate pauze frecvente, în care să se facă doar câțiva pași, cu exerciții de inspir – expir.

La copiii mici acest lucru este greu de făcut. În această situație, părinții și educatorii sau profesorii trebuie să dea dovadă de mult tact și să îl convingă pe copil că "așa va crește frumos/oasă". Tot la vârsta copilăriei este important să se evite purtarea unor ghiozdane prea mari sau prea încărcate, grele. Acestea favorizează apariția cifozei posturale. Copiii trebuie învățați care este poziția corectă în bancă sau pe scaun, la masă și trebuie încurajați să o adopte. Alimentația trebuie să fie echilibrată. Mai ales la copilul mic, trebuie evitat excesul de alimente făinoase, deoarece aceasta reprezintă principala cauză de deficit de fier. O stare de nutriție bună va putea susține o dezvoltare armonioasă a scheletului și a maselor musculare.

Mai târziu, pe măsură ce copilul crește, este de dorit să urmeze în mod constant o formă de antrenament fizic. Acesta nu trebuie să fie prea sever, strict, dar nici lejer, și are ca scop dezvoltarea maselor musculare și prevenirea cifozei care apare ca urmare a creșterii accelerate la copii cu mase musculare slab dezvoltate.

Odată instalată cifoza, copilul trebuie să evite anumite sporturi care o pot accentua sau pot suprasolicita coloana vertebrală. Înotul sportiv și canotajul reprezintă exemple în acest sens. De asemenea, la orice categorie de vârstă, atunci când există cifoza trebuie evitate paturile moi, pufoase și poziția de șezlong. Acestea pot fi foarte dăunătoare și se recomandă paturile mai dure.

Pașa TIMOFEI,
prof. kinetoterapie

7. Gânduri speciale, într-o lume specială

Pentru copil jocul este o activitate serioasă, în care "asimilarea realului se produce conform unor reguli precise chiar dacă ele sunt autoimpuse. Participând la joc, copilul «nu se joacă», ci își ia sarcina în serios și are pretenția de a fi tratat în consecință, cu respect și corectitudine."

Stănescu M., 2004

...15 septembrie 2013... aer călduț, nou, de toamnă...

...Privirea mea parcă ar vrea să cuprindă copiii, să-i îmbrățișeze, să-i înțeleagă... Stau frumos, nerăbdători să-și cunoască dascălii... Se apropie timid de mine...

...doi ochi negri, curioși, plini de întrebări:

- *Veniți la noi?*

- *Da, aici rămân!* răspund mai sigură ca oricând că aici e locul meu. În minte îmi vin generațiile de copii trecute prin... sufletul meu... *Am sa mă descurc oare?* Întrebarea vine firesc cu gândul la trecerea bruscă din învățământul de masă la cel special. Simt cum cineva mă prinde ușor de mână:

- *Veniți la noi?*

- *Georgiana e de la centru*, îmi explică o colegă. Atunci înțeleg întrebarea și spun *DA* fără să clilesc, de parcă aș ști că sigur așa e...

...Și așa a fost...

*

...16 septembrie... îmi cunosc copiii... sunt ai mei și sunt speciali. Faptul că sunt instituționalizați îi face mult mai afectuoși și cu mai multă nevoie de afecțiune.

Și așa începe drumul meu prin viața lor... cu câte o floare pe catedră în fiecare zi (ruptă din grădina centrului, pe furiș), cu o bucurie imensă atunci când văd un rezultat chiar dacă e foarte, foarte mic, cu bucurie pe fețele lor în jurul brăduțului împodobit de ei, cu veselie când, din greșeală, ne mai pictăm și pe față atunci când vopsim ouăle roșii, ...cu DRAG.

*

Nevoia de materiale mă presează să găsesc soluții... și așa se naște primul proiect de suflet: *"Ludoterapia - terapie prin joc, formă și culoare"*.

Alături de oameni frumoși și buni, proiectul este conceput astfel încât să fie un succes de la finanțare - primită de la primărie, până la implementare, succes măsurat în bucuria de pe fața copiilor la vederea materialelor și în cadrul atelierelor interesante.

"Ludoterapia" noastră a fost structurată sub forma unor ateliere menite să dezvolte diverse funcții, procese psihice și motorii pentru dezvoltare personală și integrare socială - totul sub formă de JOC.

Doar o parte din gândurile mele...

Ileana GĂLĂȚESCU,
profesor-educator

8. Beneficiul activităților extracurriculare în învățământul special

Elevii clasei a VIII-a, a căror dirigintă sunt încă din clasa I, sunt foarte nerăbdători atunci când află că urmează să avem activități în parteneriat cu alți elevi din școlile din oraș sau activități care să implice cunoștințele lor generale și nu neapărat pe cele școlare. De aceea, încerc pe cât posibil să realizez cât mai multe ore de acest tip. În acest an școlar, în cadrul orelor de Ecologie, am plantat cu ei diferite tipuri de semințe: la prima activitate de plantare am încercat cu semințe de măr și păr, i-am învățat cum să planteze și cât de des trebuie udată pământul. După o așteptare de aproximativ 4 săptămâni, am văzut că nu ne-a reușit experimentul și l-am repetat, de data aceasta folosind semințe de clementine. În momentul de față așteptăm rezultatul. Sperăm că de data aceasta să fie cu succes!

În ultima săptămână din luna octombrie, atunci când unii oameni serbează Halloween-ul, m-am gândit că ar fi plăcut pentru ei să sculptăm și noi un dovleac. La început am analizat dovleacul, l-am mirosit, pipăit, am descris culoarea și forma, după care am trecut la treabă: cu ajutorul unui cuțit am tăiat capacul dovleacului, ei au observat că se procedează la fel ca și la pepene, am analizat interiorul său, semințele, mirosul miezului, am vorbit despre utilizarea acestuia pentru plăcinte. I-am dat viață decupându-i ochi, nas și gură și i-am creat dinți din cozi de lingurițe de plastic.

Pe parcursul tuturor activităților am discutat despre ceea ce facem și cum facem. Am răspuns întrebărilor lor, astfel îmbogățindu-și cunoștințele și modul de exprimare orală. Ei învață astfel să lucreze în echipă, să colaboreze și să socializeze cât mai bine.

O altă activitate frumoasă a fost cea desfășurată în „Săptămâna legumelor și fructelor donate” împreună cu elevii clasei a VII-a A, a căror dirigintă este prof. Avram Mirela Cătălina, când am folosit toate legumele și fructele aduse de elevi pentru a le observa și gusta, iar ceea ce a rămas am donat Căsuța de tip familial „Pescărușul” Tulcea. Am putut realiza o activitate diversă, îmbinând cunoștințele de matematică (am ordonat crescător/descrescător tipurile de legume sau fructe, am comparat numărul unora față de numărul altora, etc.) cu cele de limba română (am despărțit cuvinte în silabe, am înlocuit un sunet cu altul pentru a obține cuvânt nou). Elevii au fost foarte încântați, mai ales că la sfârșitul lecției au primit stimulente, aprecieri verbale și au gustat pe săturate din toate fructele și legumele.

Aceste activități de cunoaștere și relaționare între elevii aceleiași clase, dar și între elevii claselor diferite, sunt deosebit de necesare și benefice în evoluția și dezvoltarea elevilor din învățământul special.

Adina-Eugenia AVRAM,
prof. de psihopedagogie specială

9. Viața în culorile patriei, văzută prin ochii unor copii cu dizabilități

Pelerinajul de poveste prin Bucovina, a unui grup de elevi din Școala Gimnazială Specială Nr. 14 Tulcea, într-o excursie sponsorizată integral și organizată de două cadre didactice temerare, coordonate de un director și mai temerar

Există momente în viața noastră, în care, din dorința de a-i ajuta pe alții, tinzi să te angajezi în proiecte care te depășesc. Însă există oameni care, în aceste momente, doresc să-și demonstreze că pot.

Așa s-a născut ideea de a organiza o excursie sponsorizată integral, pentru un grup de elevi cu dizabilități din Școala Gimnazială Specială Nr. 14 Tulcea. Zis și făcut! Dar de unde să începi?

Cu o oarecare îndoială, am comunicat ideea unei colege, prof. Aurora Ispas, cu care am făcut întotdeauna echipă bună. Fără să stea pe gânduri, m-a încurajat și m-a asigurat de tot sprijinul ei, în îndeplinirea acestei misiuni. De organizat, am mai organizat doar excursii pentru o zi, însă de această dată doream ca bucuria acestor copii să dureze cel puțin trei zile, în care să cutureierăm locuri de poveste. Unde altundeva se găsesc aceste locuri, dacă nu pe meleagurile Bucovinei? S-a mai alăturat echipei noastre doamna administrator Marcela Greavu, stăpânită de aceeași dorință de a aduce fericirea pe chipul unor copii diferiți de ceilalți; căci nouă, celor care lucrăm acolo, ne place să-i privim ca pe niște copii puțin diferiți. Împreună cu Aurora Ispas, am pornit în dificila misiune de a găsi sponsori. După multe drumuri pentru un scop nobil la **S.C. Convenabil S.R.L.** din Tulcea, prin bunăvoința doamnei Mauna, am intrat în posesia sumei de 500 lei. Cu ajutorul doamnei Mirela Gabriela Bălan, mama elevului Mihai Bălan din clasa a IX-a B, Școala Gimnazială Specială nr. 14 Tulcea, care ne-a înlesnit drumul către **Asociația "Viața în culori"** cu sediul în București, având ca președinte pe doamna Mihaela Zaharia, am mai intrat în posesia a încă 1000 lei. Prin bunăvoința domnului Lucian Daniel Bălan, director al **S.T.P. Tulcea** și părinte al aceluiași copil Mihai Bălan, am obținut mijloc de transport gratuit. După toate acestea, am avut un moment de răscruce, în care ne-am îndoit

de reușita acestui proiect. Emoțiile ne-au fost spulberate de către colega noastră, profesor itinerant Camelia Mergeani care, sensibilizată de scopul nobil al acestei excursii, ne-a oferit suma de 500 lei, prin intermediul firmei **S.C. Miti – Geo S.R.L.** Murighiol, administrată de Nicea Mergeani. Aceeași colegă sensibilă și cu spirit de solidaritate ne-a mai înlesnit obținerea a încă 2000 de lei, prin intermediul firmei **Cereale Colect Distribution Mihail Kogălniceanu Tulcea**, reprezentată de director D. Mergeani. Cu suma de 4000 de lei, cu încuviințarea și sprijinul doamnei director al Școlii Gimnaziale Speciale Nr. 14 Tulcea, profesor Gabriela Carmen Bumbac, am demarat organizarea excursiei în detaliu: cazare, masă, itinerariu, obiective turistice. Stabilisem ca această excursie să fie o binecuvântare pentru copii, cu prilejul zilei de 1 iunie 2015. Cu ajutorul doamnei director, al doamnei infirmier Georgeta Anghelaș, precum și al doamnei asistent medical Clementina Sava, am stabilit criteriile conform cărora am alcătuit grupul de elevi care au mers în excursie. N-a fost deloc ușor, căci am avut de ales doar 20 de copii și 10 însoțitori. Dar, am reușit, și a meritat tot efortul. Am inclus în grupul însoțitorilor: părinți, infirmier, asistent medical, paznic, administrator și cadre didactice. Deoarece Școala Gimnazială Specială Nr. 14 are o relație de colaborare cu D.G.A.S.P.C. Tulcea, am cooptat în echipa însoțitorilor și un educator de la Centrul de Plasament pentru Recuperare și Reabilitare a Copilului cu Handicap Sever "Pelican", în persoana doamnei Jana Gană. Acest lucru a fost posibil cu bunăvoința doamnei șef de centru Laura Albu.

Ne-am împărțit sarcinile astfel: cazarea și masa – Marcela Greavu, itinerariul cu obiectivele turistice – Liliana Cozma și întocmirea documentelor – Aurora Ispas. Totul a mers "ca pe roate"! Dorința de a socializa în alt mediu decât cel în care își desfășoară activitățile cotidiene i-a făcut pe copii atât de fericiți, încât nu știau cum să ne mai mulțumească. Nu există fericire mai mare decât strălucirea din ochii acestora!

Excursia s-a desfășurat pe ruta Tulcea – Suceava, timp de 3 zile, în perioada 5-7 iunie 2015. Cazarea și masa au fost asigurate de Liceul cu program Sportiv Suceava. Ca obiective turistice am vizitat: casa memorială Ciprian Porumbescu, Mănăstirile: Humor, Voroneț, Sucevița, Moldovița, Casa memorială Mihail Sadoveanu.

Punctul culminant al excursiei a fost Herghelia Lucina. Situată într-un loc cu un peisaj de poveste, Herghelia Lucina a fost de departe atracția excursiei. Se știe că hipoterapia face minuni în procesul de recuperare al copiilor cu dizabilități. S-a demonstrat și de această dată. După ce au stabilit o legătură afectivă cu caii, elevii noștri au călărit, ajutați de personalul angajat al hergheliei. Am petrecut acolo clipe de vis împreună cu copiii. Mulțumim domnului inginer șef Vasile Bota, cel care ne-a înlesnit ca acest vis să devină realitate.

Mulțumim din suflet sponsorilor, părinților, colegilor, dar mai ales doamnei director Gabriela Carmen Bumbac care ne-a acordat tot sprijinul.

E suficient doar să privesc fotografiile realizate în diferite ipostaze ale excursiei, ca să-mi dau seama că oricând aș lua-o de la capăt! Nu degeaba se spune că: "o fotografie face cât o mie de cuvinte".

Liliana COZMA,
prof. itinerant/de sprijin

10. Lecția de gătit: salată orientală

Miros îmbietor, farfurii încărcate și elevi plini de entuziasm. Aceasta a fost atmosfera la una dintre orele de pre-profesionalizare, desfășurate în școală.

Activitățile de pre-profesionalizare pregătesc elevii în vederea dobândirii unor abilități practice necesare pentru a trece treptat în activitatea de profesionalizare, permițând astfel orientarea profesională și inserția socială a tinerilor absolvenți.

Lucrările din materiale naturale, din fire textile, din hârtie, activitățile gospodărești, protecția și igiena muncii, igiena personală, vestimentară, întreținerea și igienizarea spațiului de locuit, îngrijirea plantelor și animalelor fac obiectul activităților de pre-profesionalizare.

Copiii adoră aceste activități pentru că pot încerca lucruri noi pe care, de multe ori, nu le fac acasă sau în centrele de plasament.

Transformați în mici bucătari, elevi din clasele a IX-a și a X-a A și-au demonstrat priceperea în arta culinară, realizând un preparat simplu: salată orientală.

Împărțiți în două echipe, o parte dintre ei au pregătit cu multă voie bună rețeta, iar ceilalți au pictat, au colorat, au decupat și au lipit legume de toamnă, realizând lucrarea „Coșul cu legume”.

Elevii bucătari s-au străduit să prepare o salată gustoasă, pe care au savurat-o împreună cu colegii lor.

Mioara, clasa a X-a

- Ce-ați gătit astăzi?
- Salată orientală.
- Cum se prepară?

- Am fiert cartofi și ouă, le-am curățat, le-am tăiat și le-am pus în castron. Am tăiat ceapă și castraveți murați, am pus măsline, sare, ulei și oțet.

- Ai mai gătit până acum?

- Salată orientală nu. Doar „Gigi Papa”.

- Ce?

- „Gigi Papa”! Bați ouă într-un castron, pui sare și zahăr. Moi feliile de pâine în ou și prăjești.

- Unde ai învățat să prepari „Gigi Papa”?

- La cămin.

- Ești clasa a X-a. Ce vrei să faci mai departe?

- Să intru la liceu. Vreau să termin liceul și să plec acasă.

Vasilica, clasa a X-a

- Cum este salata?

- Foarte bună!

- Ce ingrediente s-au folosit?

- Cartofi, ulei, oțet, măsline, aaaa...

- Ai mai gătit și altceva până acum?

- Da. Sarmale, la școală.

- Cum se fac sarmalele?

- Am pus orez, carne, ceapă, sare. Am luat frunze și am împăturit. Apoi se pun în cratiță, la fiert.

- Care este mâncarea ta preferată?

- Cartofi prăjiți cu ouă.

- Ce vei face după ce termini școala?

- Plec în familie și îmi caut un loc de muncă.

Ioana, clasa a X-a

- Cum a ieșit salata orientală?

- Bună!

- Ți-a plăcut activitatea?

- Da.

- Ai mai făcut mâncare?

- Da. La școală tort și prăjituri, iar acasă ciorbă și cartofi prăjiți.

- Care este mâncarea ta preferată?

- Salata orientală.

- Ce vei face când termini clasa a X-a?

- Găsesc de muncă.

- Unde?

- La servicii.

Loredana, clasa a IX-a

- Cum e la școală?

- Îmi place.

- Ce îți place?

- Să învăț carte.

- Ce vei face pe viitor?

- Vreau să mă fac doamnă de servicii la școală.

- La școala noastră?

- Da.

- Ce-ți place la tine?
- Că sunt frumoasă.
- Ai o mâncare preferată?
- Tocănița de cartofi.
- Știi să gătești?
- Am făcut la școală salată de fructe.
- Și acum, ce faci?
- Coșul cu legume.

Daniel, clasa a IX-a

- Ce faci, Daniel?
- Mănânc salată.
- Cum este?
- Foarte bună!
- Ai contribuit la prepararea salatei?
- Nu. Eu am desenat și am decupat legume.
- Ce legume?
- Legume de toamnă: morcov și vânată.
- Știi să gătești?
- Nu.
- Cum te vezi tu peste doi ani?
- Adică?
- Cum ai vrea să fie viața ta peste doi ani? Ce ai vrea să faci?
- Să merg la școala de șoferi și să învăț cum se conduce mașina.

Nicoleta, clasa a IX-a

- Ce poți să-mi spui despre tine?
- Că sunt frumoasă, foarte frumoasă.
- Ce-ți dorești cel mai mult?
- Să am o casă și să stau cu părinții mei adevărați.
- Îți place la școală?
- Da. Învățăm multe lucruri: scriem, citim, facem calcule matematice, învățăm să avem bune maniere.

- Ce ai învățat astăzi?
- Substantivul.
- Altceva?
- La *Română* am învățat despre substantiv, iar la *Activități de pre-profesionalizare* am învățat să preparăm salată orientală.
- Ce profesie vrei să ai când vei termina școala?
- Bucătăreasă. Bucătăreasa face salată orientală, cartofi prăjiți cu ouă, mămăligă cu brânză, ciorbă de savoare și ardei umpluți.
- Ciorbă de savoare?
- Îmi place ciorba de savoare. Este o ciorbă cu tăiței.
- Care crezi că este cel mai trist lucru din lume?
- Să nu ai părinți.

Mirela-Simona ANTOHI
prof. de psihopedagogie specială

11. Toamnă mândră, harnică și de roade darnică

Toamna este un anotimp așteptat de mulți copii. Acest anotimp vine împreună cu aspectele lui, fiind unul foarte îmbelșugat. Copii au învățat în cadrul activităților instructive-educative desfășurate la clasă despre frumusețea și bogăția acestui anotimp.

Miercuri, 18 noiembrie, copiii s-au întâlnit cu *Zâna Toamna*, în cadrul activității „*Toamnă mândră, harnică și de roade darnică*”. Au participat elevii clasei I și a IV-a, însoțiți de părinți și bunici, coordonați de prof. Onciu Liliana, prof. Toderaș Mirela și învă. Pană Gabriela.

La începutul activității s-au purtat discuții despre anotimpul toamna. Elevii au denumit fructele și legumele prezentate și au ascultat cântece dedicate toamnei.

Într-o atmosferă de bună dispoziție s-a desfășurat jocul „*Săculețul fermecat*”. Într-un săculeț au fost puse diferite fructe și legume iar elevii au fost solicitați să le recunoască.

Împreună cu părinții, elevii au decorat rochia *Zânei Toamna* cu fructe, legume și frunze confecționate de ei.

La sfârșitul orei elevii au servit mere, pere, gutui, nuci și struguri. Pe tot parcursul desfășurării activității, elevii au colaborat și s-au simțit bine împreună.

Liliana ONCIU,
prof. de psihopedagogie specială

12. România în zi de sărbătoare

Cu ocazia zilei de 1 Decembrie, împreună cu elevii din grupa combinată (clasele a V-a – a VI-a) de la Căsuța de tip familial „Dumbrăveanca”, în cadrul orei de Socializare, am învățat despre semnificația Zilei Naționale a României.

În cadrul acestei activități elevii au realizat prin desen steagul României și costume populare naționale. Elevii au învățat semnificația drapelului României cu cele 3 culori: albastru, galben și roșu. **ALBASTRUL** reprezintă cel mai nobil element, aerul, și simbolizează blândețea, frumusețea și buna credință. **GALBENUL** este simbol al forței, al bogăției și al purității. Iar **ROȘUL** este simbolul mării, al bucuriei, al îndrăzelii și al generozității, o altă semnificație a acestei culori fiind sângele vărsat în luptele strămoșilor noștri și puterea de viață.

Elevii au învățat faptul că pe 1 Decembrie, în fiecare an, se sărbătorește Ziua Națională a României, fiind ziua în care strămoșii noștri au realizat Marea Unire, formând România Mare. Această zi este sărbătorită în întreaga țară prin parade militare, prin târguri organizate cu produse tradiționale românești și prin depunerea de flori și coroane pentru eroii care s-au sacrificat în război, în urma căruia s-a realizat Unirea. Cetățenii țării noastre poartă cu mândrie în această zi drapelul țării și portul nostru popular.

Semnificația portului popular Românesc are o valoare simbolică, fiind un element prin care ne diferențiem de alte țări, un element de identitate națională. Portul popular este format din tradiționala cămașă albă care semnifică puritate și sinceritate, la care au fost adăugate diferite motive florale pentru înfrumusețare. Pentru femei, următoarea piesă de vestimentație este fusta, aceasta de asemenea fiind albă, deasupra ei legându-se fustăcul. În final femeile își pun un cojoc din lână viu colorat cu diferite modele și opincile din piele care se leagă pe picior. Portul bărbaților este asemănător cu cel al femeilor, fusta fiind înlocuită de pantalon peste care cade o cămașă lungă de culoare albă.

Elevii au învățat despre tradițiile poporului român prin desen, timp în care am povestit împreună istoria și semnificația elementelor realizate, am învățat cum trebuie să ne purtăm într-o astfel de zi și cum trebuie să se sărbătorească cu mândrie Ziua Națională a României.

Geanina-Cristina APOSTOL,
profesor-educator

13. În așteptarea lui Moș Nicolae

În data de 03.12.2014, împreună cu elevii clasei a VI-a B din cadrul Școlii Gimnaziale Speciale Nr.14 Tulcea și cu părinții acestora, am participat la activitatea denumită „În așteptarea lui Moș Nicolae”, desfășurată cu ocazia „Zilei Porților Deschise”.

Prin această activitate ne-am propus ca obiectiv principal, colaborarea între cei mai importanți factori ai educației: școala și familia. Astfel, părinții au fost implicați în mod direct în una dintre activitățile școlare pe care elevii le desfășoară în cadrul orelor de curs. Cu acest prilej, elevii au sărbătorit alături de părinți una dintre sărbătorile îndrăgite de copii.

Sarcina de lucru propriu-zisă a fost aceea de a confecționa măști ce îl întruchipau pe Sfântul Nicolae. Activitatea a avut ca obiectiv formarea și consolidarea de priceperi și deprinderi manuale, încadrându-se în sfera ariei curriculare „Tehnologii”.

Pentru îndeplinirea sarcinii de lucru, am explicat elevilor și părinților etapele necesare obținerii produsului finit. Astfel, am alcătuit echipe de câte doi membri (elev și părinte) care au lucrat împreună la confecționarea măștilor. Aceștia au primit materialele necesare și, ca prim pas de lucru, fiecare echipă a avut de decupat marginea unei farfurii de plastic, în jurul căreia au lipit apoi bucăți de hârtie albă rulate, pentru a reprezenta barba Sfântului Nicolae. Ulterior, au atașat farfuriei un carton roșu care reprezenta chipiul Sfântului Moș Nicolae.

La finalul activității, fiecare elev a purtat masca realizată alături de părintele său și am dansat cu toții în jurul bradului de Crăciun prezent în clasă. Atât părinții, cât mai ales elevii, au fost încântați de produsele finite confecționate și de faptul că au putut desfășura împreună o activitate în acest sens.

Mirela-Cătălina AVRAM,
prof. de psihopedagogie specială

14. Parteneriat „Biblioteca - loc de educare și formare”

În data de 29.10.2015, elevii claselor a II-a A și a II-a B de la Școala Gimnazială Specială Nr.14 Tulcea împreună cu elevi de la Școala Gimnazială „Elena Doamna” din Tulcea au participat la activitatea desfășurată la Biblioteca Județeană „Panait Cerna” din Tulcea, prin vizionarea teatrului de păpuși cu tema: „O altfel de poveste despre «Capra cu trei iezi» de Ion Creangă și «Scufița Roșie» după Frații Grimm”.

Spectacolul a fost organizat de Teatrul de păpuși „Gulliver” al Bibliotecii Județene „Panait Cerna”.

După vizionarea celor două piese de teatru, elevii participanți din cele două școli au împărtășit emoțiile și sentimentele pe care le-au trăit alături.

Cadrele didactice implicate în acest proiect au susținut că: *„Biblioteca este loc de educare și formare indiferent de vârstă sau de dificultatea cu care te confrunți”*.

Activitatea s-a desfășurat în cadrul Parteneriatului: *„Biblioteca - loc de educare și formare”*- încheiat între Biblioteca Județeană „Panait Cerna” din Tulcea și Biblioteca Școlii Gimnaziale Speciale Nr.14, reprezentată de doamna bibliotecar Greavu Marcela și de elevii claselor a II-a A și a II-a B, îndrumați de prof. diriginți Gălățescu Ileana și Cornea Sofica.

Sofica CORNEA,
prof. de psihopedagogie specială

15. Grupa Piticilor și Grupa Iepurașilor

(aspecte din activitatea de la clasă)

Grădinița cu grupe speciale din școala noastră este a doua familie și casă pentru copiii preșcolari cu dizabilități severe, aceasta oferindu-le condiții optime de recuperare, de formare și dezvoltare a personalității.

Activitățile instructiv-educative și corectiv-compensatorii desfășurate în grădinița specială asigură un cadru stimulativ și prietenos, în scopul valorizării potențialului psihofizic, fiind centrate pe copil și problema sa, ajutându-l să se simtă mai bine, să-și dezvolte capacități de relaționare și să-și câștige o autonomie personală din ce în ce mai bună în mediul său de viață.

Activitățile extracurriculare din grădiniță contribuie la completarea procesului de învățare, la dezvoltarea înclinațiilor și aptitudinilor preșcolarilor, la organizarea plăcută a timpului lor liber.

Educația preșcolară trebuie să asigure, în esență, pregătirea copiilor pentru școală și pentru viață.

Printre activitățile extrașcolare desfășurate cu copiii în acest semestru se numără:

1. **„Salata de fructe”**: după observarea fructelor, copiii din grupa „Iepurașilor”, conduși de doamna educatoare Joiță Emilia, au desfășurat o activitate de preparare a unei salate gustoase, la care au fost invitați și părinții copiilor din grupă. De asemenea, au fost invitați pentru a servi salată de fructe și copiii din grupa „Piticilor”, împreună cu doamna educatoare Cîrlan Florentina.

2. „Copile drag, de ziua ta...”: copiii au felicitat-o pe fetița Florea Bianca, din grupa „Piticilor”, condusă de doamna educatoare Cîrlan Florentina, pentru împlinirea vârstei de 5 ani, i-au cântat „La mulți ani” și i-au oferit cadouri. După servirea cu prăjiturele și suc, s-a organizat un mic bal mascat unde copiii au dansat și s-au simțit bine.

Copile drag, de ziua ta (de Silvia Miler)

„Copile drag, de ziua ta,
când lumea-ntreagă vine
Să-ți cânte «La mulți ani! Ura!»"
E doamna și mama lângă tine.
Și-ți vom șopti încetișor
Ca numai tu să știi
«În viață nu-i totul ușor
De nu înveți să fii
Cinstit și drept,
Bun și-nțelept,
Cuminte, ascultător,
Și vei vedea cum vei avea
În toate, tu, mult spor... »
Voi încheia aici, frumos,
Dorindu-ți sănătate,
Sa-ți fie «șoapta» de folos
În viață mai departe...”

Florentina CÎRLAN,
educatoare

16. Țesăturile românești - tradiție și meșteșug

(modele de bune practici)

Orele de abilități practice sunt, după părerea mea, cele mai dinamice și mai interactive ore. Copiii sunt receptivi, curioși și foarte întreprinzători când vine vorba de a meșteri ceva cu propriile mânuțe. Și cum meșteșugurile românești sunt bogate în activități diverse, am ales să vorbim și să întreprindem câteva dintre acestea în cadrul orelor de clasa. Ne-am ocupat de țesăturile românești, pe care nu se poate să nu le recunoaștem în ștergarele din casa bunicii, costume populare sau covoare și de motivele tradiționale care înfrumusețează iile și care anul acesta au fost serbate cu mare fast.

Pentru a înțelege mai bine misterele acestei vechi îndeletniciri, trebuie să aflăm cine anume

țesea și cu ce. Ne-am documentat la Muzeul de Artă Populară, am cercetat în cărți și în poveștile bunicilor și apoi am experimentat chiar noi cum e să fii meșter țesător.

Pe teritoriul țării noastre au fost descoperite fragmente de țesături datând încă din epoca bronzului. Acest meșteșug era practicat de femei, care cultivau pe suprafețe mici de pământ inul și cânepa. O altă materie primă, mult îndrăgită era lâna, care odată tunsă de pe oi sau capre, era spălată, toarsă și colorată pentru a obține firul bun de lucru în război sau era pusă în furcă și toarsă. În cea mai mare parte a țării se toarce ținând furca între genunchi, fixată de un scaunel sau în brâu. Firul se trage cu mâna stângă din caierul de lână sau de cânepă, apoi se răsuțește cu mâna dreaptă și se învârt pe fus.

Firele erau folosite în culoarea lor naturală sau vopsite. Acest lucru presupunea și cunoștințe botanice foarte solide, deoarece doar anumite părți din plante și doar anume “buruieni” puteau fi folosite drept vopsea. Acestea trebuiau strânse într-o anumită zi a anului, când se știa că plantele sunt cele mai puternice, și anume în ziua de Sfântul Ioan, cunoscută și sub numele de Sânziene sau Drăgaica.

În zilele de lucru, la vatră sau sub cerul liber, femeile harnice, cu priceperea lor, preparau din coaja de răchită și anin, din coji de zarzăr, foi de ceapă, frunze de gutui, flori de liliac și alte amestecuri, cu zeamă de varză și piatră acră, culori de o rară frumusețe. Pentru colorarea țesăturilor se foloseau: mentă, anin, urzică pentru culoarea neagră; coji de zarzăr și nuc pentru maro; vine de salcie pentru vișiniu închis; coji de vișin și de dud pentru vernil; rădăcină de păducel pentru albastru închis; nalbă pentru gri deschis; foi de ceapă pentru galben și crem; crin, pentru violet; sunătoare pentru culoarea nisipului. Prepararea firelor trebuia încheiată la anumite termene, respectate colectiv în sate. Așa că femeile se adunau și lucrau în clacă, fie muncind pentru ele, fie pentru cea în casa căreia se adunaseră.

Dintre țesături, hainele sunt primele care atrag atenția prin măiestrie și diversitate. Piese de port popular sunt mijloace de apreciere a vârstei și a stării sociale, dar și a apartenenței la comunitate, fiecare zonă etnografică având un specific. Portul țărănesc avea ca cele mai răspândite piese cămașa, ia, fota sau ilicul. Lungimile cămășii variază, uneori până ceva mai jos de brâu, alteori până la glezne.

Partea de sus a cămășilor este bogat decorată, la femei această decorațiune ajungând să acopere masiv porțiunea de peste umeri. Pe cap femeile purtau basma sau maramă din fir de borangic.

Atât în casele țărănești, cât și în cele boierești, interiorul locuințelor era cu adevărat "îmbrăcat" cu țesături – peretare, iar patul era acoperit cu scoarțe viu colorate. În timp, aceste obiecte de decor interior au început a fi prinse unul de altul și, treptat, nu mai erau puse pe perete, ci pe jos, astfel luând naștere covoarele. Peretarele poate fi recunoscute prin lipsa chenarului decorativ și prin dungile paralele și perpendiculare pe lungimea piesei. În țesăturile populare românești întâlnim motive geometrice și florale realizate cu măiestrie la războiul de țesut.

Aceste lucruri minunate le-am aflat și le-am văzut la Muzeul de Artă Populară.

La școală, la orele de abilități practice ne-am pus pe treabă: războiul de țesut l-am înlocuit cu un gherghief de țesut potrivit ca dimensiuni, am căutat fire de bumbac pentru urzeală, fire de lână colorată pe care am petrecut-o pe suveică și motive populare românești pe care să le țesem. Această activitate nouă și interesantă a trezit curiozitatea copiilor din clasa a V-a B care au dovedit migală și răbdare în descifrarea primilor pași în arta țesutului. Covorașele țesute au fost expuse într-o expoziție de obiecte populare, dedicată zilei de 1 Decembrie, Ziua Națională a României.

Doina SIMIONOV,
prof. de psihopedagogie specială

17. Săptămâna fructelor și a legumelor donate

În săptămâna 16-20 noiembrie 2015, în cadrul **Strategiei Naționale de Acțiune Comunitară (SNAC)**, la Școala Gimnazială Specială Nr.14 Tulcea s-a desfășurat campania "**Săptămâna fructelor și a legumelor donate**". La acest parteneriat au participat elevii voluntari de la școlile „Constantin Găvenea” și „I.L. Caragiale” din Tulcea și grupele de elevi ai Școlii Gimnaziale Speciale Nr.14 Tulcea, domiciliați la Centrul de Plasament pentru Recuperare și Reabilitare a

Copilului cu Handicap Sever „Pelican”, coordonate de profesorii-educatori: Panait Elisabeta, Milea Paulina și Gheorghe Maria.

Activitățile derulate au vizat: dezvoltarea abilităților de viață ale elevilor cu cerințe educaționale speciale, formarea competențelor sociale și civice, formarea competențelor de comunicare, dezvoltarea autonomiei personale în scopul diminuării gradului de excludere, al integrării elevilor din punct de vedere social în viața comunității locale, dar și întărirea parteneriatului între școli.

Activitățile desfășurate au constat în:

- Strângerea de legume și fructe de către elevii și cadrele didactice voluntare și donarea acestora elevilor aflați în dificultate domiciliați la Centrul de Plasament pentru Recuperare și Reabilitare a Copilului cu Handicap Sever „Pelican” și înscriși la Școala Gimnazială Specială Nr. 14 Tulcea;
- Pregătirea unei salate de fructe și a unei plăcinte cu mere.

La toate activitățile, elevii au participat cu bucurie, fiindu-le explicată pe înțelesul lor importanța consumului de fructe și legume pentru sănătatea lor, prin aportul de vitamine pe care acestea le conțin. Elevii și-au îndeplinit sarcinile didactice cu succes, au fost îndrumați cu răbdare și ajutați să respecte pașii corespunzători, au cooperat și au participat la prepararea, dar și la gustarea unei salate de fructe și a unei plăcinte cu mere.

Elisabeta PANAIT, profesor-educator
Paulina MILEA, profesor-educator
Maria GHEORGHE, profesor-educator

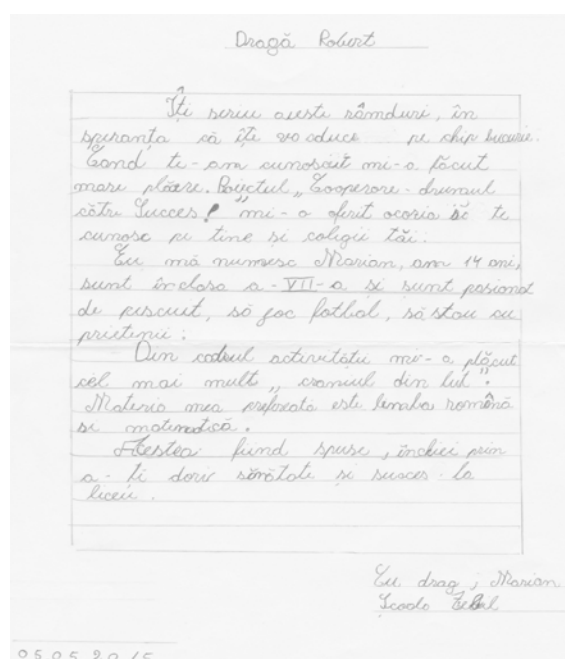
18. Atelier de creație

Activitatea „Atelier de creație” din cadrul proiectului educațional „Cooperare – calea spre succes”, derulat în perioada aprilie – iunie 2015, este una dintre multe activități de acest gen desfășurate de către profesorii itineranți în parteneriat cu cadrele didactice din școlile integratoare.

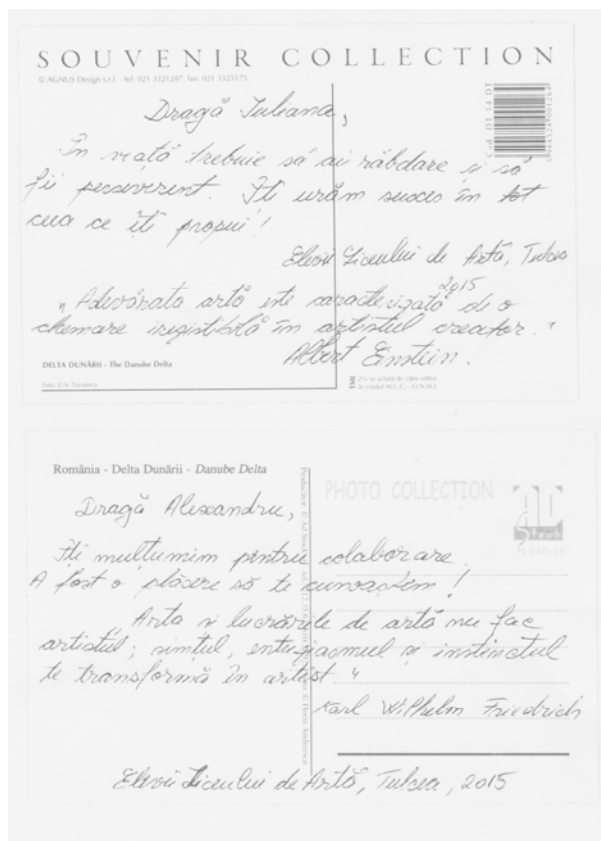
Acest proiect a avut ca scop principal crearea premiselor unei integrări eficiente a elevilor prin: eliminarea prejudecăților, legarea unor relații de prietenie între elevii tipici și elevii cu cerințe educative speciale proveniți din medii sociale diferite, creșterea gradului de cunoaștere și acceptare a persoanelor cu dizabilități.

În acest sens, un grup de elevi voluntari ai Liceului de Artă „George Georgescu” Tulcea, împreună cu elevi ai Școlii Gimnaziale Zebil, organizați pe grupe/ateliere de creație, au desfășurat activități de pictură, modelaj, face-painting, ice-breaking, sub atenta supraveghere și îndrumare a profesorilor itineranți Cocalea-Drăghici Ana-Maria și Rora Rodica Daniela și a domnului profesor de pictură Pal Adrian. Încântarea și bucuria copiilor, dorința de a participa la activitate, interesul și seriozitatea manifestate au depășit așteptările noastre.

Ca o încununare a succesului activității, am stârnit curiozitatea elevilor altor clase care, spre finele atelierelor, ni s-au alăturat și s-au bucurat alături de noi. Elevii participanți au legat prietenii, măturie stând scrisorile și cărțile poștale trimise ulterior.

De asemenea, am avut parte și de o lecție neașteptată de istorie și arhitectură, fiind conduși într-un tur al școlii și având posibilitatea de a admira piesele de mobilier care au aparținut fondatorului celor două școli partenere, preotul Simeon Moruzov.

Am părăsit Școala Gimnazială Zebil mai bogați, cu zâmbetul pe buze, cu diplomele de participare/voluntariat la purtător și cu promisiunea că vom reveni.

*

Impresii ale elevilor participanți:

❖ „Mie mi-a plăcut foarte mult să modelez în lut. Mi-ar plăcea să mai reveniți în școala noastră.”

❖ „Mie mi-a plăcut tot: că fetele m-au pictat, că am modelat, că am făcut poze. Mi s-a spus că am talent la pictură și mă gândesc să mă înscriu la Liceul de Artă.”

❖ „Pentru mine aceasta a fost o experiență plăcută și utilă deoarece am învățat să pictez pe față. Sunt foarte bucuroasă că ați venit în școala noastră. M-am împrietenit cu o fată de la liceu și abia aștept să mai veniți și la anul.”

❖ „Din punctul meu de vedere a fost o experiență plăcută deoarece am comunicat cu copii dintr-un mediu diferit.”

Rodica Daniela RORA,
profesor itinerant/de sprijin

19. Itinerant...

Itinerant; DEX: Care se deplasează dintr-un loc în altul pentru a desfășura o anumită activitate, pentru a exercita o anumită profesiune etc.

Etcetera; DEX: ...arată că enumerarea ar putea fi continuată...

*

”Profesor itinerant și de sprijin este cadrul didactic cu studii superioare în domeniul psihopedagogic care desfășoară activități de învățare, stimulare, compensare și recuperare cu persoanele cu CES integrate în unitățile de învățământ de masă în colaborare cu toți factorii implicați.” (*Metodologie privind organizarea serviciilor de sprijin educațional pentru copiii cu cerințe educaționale speciale*)

*

Purtător al cuvintelor potrivite și al socotelilor bine făcute, profesorul itinerant duce lumină și zâmbet în ungherele tenebroase ale ființelor decompensate.

Drumul spre obiectivul țintit, lung sau mai scurt, mai simplu sau mai complicat, profesorul itinerant îl parcurge adăugând la sistemul său de propulsie, miraculosul catalizator - afecțiunea.

Itinerant...

...între programa școlară adaptată și pretenția părintelui ca fiul sau fiica lui să învețe la fel de bine ca ceilalți copii...

... între demersul consilierului și al dirigintelui de a încadra copilul în rândul celor cu CES și opoziția mamei care nu acceptă ideea Certificatului de orientare școlară...

... între pădurea de argint și codrii de aramă, în caleașca de aur a nediscriminării...

... între mângâiere și încurajare, în fața complexului de autodiscriminare...

... între „copy” și „paste”, iar și iar, fără a face din perseverență un instrument de tortură...

Zburător deasupra prejudecăților legate de zădărnicia demersului...

Înotător în apele tulburi ale compătimirii înconjurătoare...

Colaborator apropiat al „factorilor implicați”... „a răspuns întotdeauna pozitiv”... „un bun exemplu în relațiile cu colegii”... „îl recomand”... etcetera.

Profesorul itinerant...

Un om.

prof. itinerant Mihai Moleșag
văzut de eleva
Bistriceanu Simona Vasilica

Mihai MOLEȘAG,
prof. itinerant/de sprijin

20. Pagina de versuri

Epigrame

de Mihai MOLEȘAG

Profesorul

Un dascăl este un izvor
Curat ca roua-n zori de ziuă
Ce pare tulburat ușor
Când bat elevii apa-n puiă

Fituica

O hârtie oarecare,
Mică, derizorie,
Fără microprocesoare
Însă cu memorie.

Unui elev „grozav”

Mă-ndoiesc de dânsul eu
Când se-arată plin de el
Căci în bancă-i paraleu
Iar la tablă ... paralel!

Elevi „destoinici”

Și în noul an școlar,
Dânșii c-un efort plenar,
Fac un salt spectaculos
De la nota cinci ...în jos !

Unui răsfățat

Susțin părinții cu tărie
Că-i un copil – bijuterie,
Dar unii, curioși se-ntreabă:
Bijuterie sau ...podoabă !

Veșnicie

de Domnica DIMOFTE

Copil ca voi mă simt și eu
Un rod al vieții sau povară?
Copil sunt și voi fi mereu,
Văd viața ca pe prima oară.

Eu nu sunt jalnic. Vai de voi!
Nu am iubiri, nevoi, otravă,
Eu sunt ce-am fost alaltăieri,
Și voi rămâne înc-o vară...

De veți vedea cât am crescut
În trup, credința mi-e departe,
Am fost, sunt, voi fi un sfânt,
Rămân copil până la moarte.

25 Decembrie

de Aurora ISPAS

În albul lin și pur al înserării
Luminile se-aprind înspre oraș.
Se-aud cântând în depărtări colindătorii
Cu Moș-Crăciun și-un iepuraș!

El, moșul, gras și amorțit,
A mai bătut la porți și altădată.
Se plimbă-acum pe drumul pietruit
Cu artificii prinse la cravată!

Cu el, vreo patru tineri, tot nebuni,
Împart lumină și prietenie.
Într-o speranță de mai bine îi aduni,
Căci ei trăiesc o zi de armonie.

Dar moșul blând, surâzător și clar,
Cu sacul plin de sfaturi bune,
Își duce mâna-i aspră la fular
Și-ncepe simplu și duios a spune:

- „Copiii mei, noi suntem muritori
Și fiecare clipă azi contează!
Hai să-mpărțim un zâmbet și urări
Acestor oameni care nu visează!

Ei sunt străini cu bucurii fugare
Și cu tristețea unii cochetează,
Își poartă visele mereu în buzunare –
Doar conjunctura parcă mai contează!...

Dacă le dăm o rază de lumină
Și cred adeseori că suntem anormali,
Lăsați-i să ne umple cu noroi și tină
Pe strada cu nebuni-banali.

Mai colindați-i cu chitara-n mână
Și mergeți drept, cu glasuri cristaline.
Cântați, copiii mei, cu voie bună
Și inimile-n jur au să se-aline!”

Așa se exprima încet moșneagul
Cu glasul mormăit de disperare,
Purtându-și simplu barba și toiagul
Într-o lumină slabă, arzătoare.

El e un om normal, ca orișicine,
Cu un costum și-o mască de moșneag
Și, de-ai să-l uiți, el vine tot la tine
Cu-o barbă albă și-un toiag.

21. Povestea iepurașului

Riță-Codiță

de Anamaria Dragnea
și Elena-Paula Țurlică

Departe,
depaaaaarte, tocmai
depaaaaarte, în Pădurea
Fermecată a Iepurașilor,
 trăia iepurașul Riță-Codiță,
 alături de familia sa.

Era un iepuraș tare drăgălaș, pe care toată lumea îl îndrăgea și îl răsfața. Mămica iepuraică îi dădea mîncărică, îl spăla, îl pieptăna. Tăticul iepure juca cu el tot felul de jocuri frumoase iar bunica iepuraică îi făcea mereu prăjiturile cu morcovi sau varză. Dar cu toate acestea el era trist și abătut: se simțea groaznic de rău.

„Tocmai am aflat că am rămas repetent în clasa I la Școala de Iepurași”, spuse el. Și deodată, două lacrimi mari și cristaline lunecară pe boticul umed.

„Ce prost sunt”, își spuse el în timp ce se legăna nefericit prin pădure, cu urechile atârîndu-i de o parte și de alta a capului.

„Nu sunt în stare să fac nimic ca lumea. Nu-s în stare de nimic și nu sunt bun de nimic ca iepure și probabil că niciodată nu o să fiu mai bun de atât.

Mă simt atât de vinovat și rușinat că am rămas repetent. Nu cred că sunt în stare să le spun minunațiilor mei părinți că fiul lor este atât de prost. I-aș necăji tare mult.

Cred că ar fi mai bine să plec cât mai departe în pădure și să dispar. Așa nu vor ști niciodată ce s-a întâmplat cu mine și ce dezamăgire le-am produs”.

„Adio, Pădure Fermecată!” Și astfel, Riță-Codiță porni la drum prin pădure, fără a ști încotro se îndreaptă. Treptat lăbuțele începură să îi obosească iar urechiușele aproape că îl dureau. Riță-Codiță nu călătorise niciodată așa de departe.

Pe măsură ce înainta, pădurea se întuneca din ce în ce mai mult devenind tot mai amenințătoare. Dintr-o dată, dintr-un tufiș țepos se ivi o arătare taaaaare ciudată, care se năpusti asupra iepurașului, vîrîndu-l într-o desagă.

Aceasta nu era altcineva decât maștera pădurii, vrăjitoarea Ochi de Foc. După câteva minute, Riță-Codiță se trezi azvârlit într-un cazan sub care erau așezate multe crengi uscate. În mintea sa, Riță-Codiță își spuse:

- „Chiar nu vreau să îmi sfârșesc viața în farfuria acestei vrăjitoare, trebuie să găsesc numaidecât o cale de scăpare”. În timp ce vrăjitoarea aprindea mînunchiul de vreascuri, îi veni o idee salvatoare:

Începu să țopăie cu disperare în cazan, care într-o clipită își vărsă conținutul peste focul ce abia se încingea, orbind-o astfel și pe vrăjitoarea Ochi de Foc.

- „Aoleeeeeu!!”, răcni vrăjitoarea, acoperindu-și ochii cu mantaua. Și astfel, Riță-Codiță o zbughi în pădure.

Însă dintr-o dată, în goana lui nebună, se izbi de o namilă blănoasă. „Poate că este un lup”, gândi el. „Mai bine să dispar de aici cât de repede pot”.

- „Scuză-mă!”, spuse o voce groasă dar blîndă. „Pot să te ajut cu ceva?”

- „Vai de mine” scânci Riță-Codiță. „Cine sunteți? Nu am mai văzut niciodată o ființă atât de mare ca dumneavoastră.”

- „Ei bine, numele meu este Moș Martin. Dar eu nu am văzut niciodată o creatură atât de speriată ca tine”.

„Pare a fi destul de inofensiv”, gândi iepurașul și răspunse timid:

- „Eu sunt Riță-Codiță.”

- „Și, ce faci aici? Ești destul de departe de casă”, spuse Moș Martin.

- „Mi-e rușine să vă spun”, spuse iepurașul roșind. „Am fugit departe de casă pentru că am rămas repetent în clasa I la Școala Iepurașilor. Sunt prost, nu sunt bun de nimic ca iepuraș, sunt o mare rușine pentru părinții mei și am decis să plec de capul meu, depaaaaarte în pădure, să nu ajung de ocară părinților mei. Dar sunt o catastrofă și când vine vorba să plec departe de casă. Și era cât pe ce să fiu mîncat de vrăjitoarea Ochi de Foc. Așa că vedeți bine, nu sunt în stare să fac nimic ca lumea”.

- „Stai o clipă. Spui că era cât pe ce să fii mîncat de vrăjitoarea Ochi de Foc?” întrebă Moș Martin.

- „Da, am vărsat apa din cazan peste foc și orbind-o astfel pe vrăjitoare, am fugit repede de acolo”, spuse iepurașul.

- „Păi, atunci tot ai reușit să faci ceva bine”, spuse ursul.

- „Nu m-am gândit la asta”, spuse iepurașul, „dar cred că așa este”.

- „Nu cred că te-ai împotmolit fiindcă ești prost sau incapabil să faci ceva bun”, continuă ursul. „Ai ales să te învinovățești pentru greșelile tale, în loc să accepți faptul că ești ca toți ceilalți, un iepuraș supus greșelii, care face atât lucruri bune, cât și lucruri rele”.

-„Poate”, spuse iepurașul, „dar mie mi se pare că fac mai ales lucruri rele și că cele mai multe lucruri le fac prost. Asta nu înseamnă că sunt un iepuraș prost?”

-„Nu există iepurași buni și iepurași răi sau proști”, spuse ursul. „Sunt doar iepurași care fac lucruri bune și lucruri rele. Toți iepurașii sunt formați din toate însușirile și purtările lor, din care unele sunt bune, iar altele sunt rele. Este imposibil să fii în întregime bun sau în întregime rău. Chiar dacă ești pe de-a întregul rău azi, e mai mult ca sigur că ai făcut ceva bun în trecut sau că vei face ceva bun în viitor - și dacă e așa, înseamnă că nu ești rău în întregime”.

-„Asta așa e”, răspunse iepurașul gânditor, „dar mie tot nu-mi place să fac greșeli și să dau greș tot timpul sau aproape tot timpul. Cum să mă descurc atunci?”

-„Primul pas”, explică blând ursul „este să te accepți pe tine însuși în întregime, cu greșeli și tot restul. Încearcă să nu te învinovățești, indiferent de ceea ce faci.”

- Al doilea pas este să accepți responsabilitatea greșelii făcute.

- Al treilea pas este să încerci să îți corectezi greșelile.

- Iar cel de-al patrulea pas este să vezi ce poți să faci ca să nu mai repeți aceleași greșeli și în viitor”.

- „Stați să văd dacă am înțeles”, spuse Riță-Codiță. „Voi folosi ca exemplu faptul că am rămas repetent în clasa I. În primul rând mă accept pe mine însumi și nu îmi mai spun că sunt prost sau că nu sunt în stare de nimic bun. În al doilea rând, accept că sunt responsabil de faptul că am rămas repetent. În al treilea rând, voi învăța mai mult, ca să trec clasa anul viitor. Iar în al patrulea rând, voi

continua să învăț mai mult, să nu mai rămân repetent din nou”.

-„WOOOOW!!!”, spuse iepurașul încântat, „dacă încep să gândesc astfel despre mine însumi, dacă mă accept pe mine însumi indiferent de ceea ce se întâmplă și dacă învăț mult, atunci poate că pot să devin un iepuraș adevărat”.

-„Cred că am înțeles acum”, spuse Riță-Codiță. „Este mai bine să mă accept pe mine însumi întotdeauna și să îmi judec doar faptele. În acest fel, pot să învăț din greșelile mele și să nu mă mai simt atât de vinovat și rușinat tot timpul”.

-„Exact!”, exclamă ursul. „Vezi? Poți să gândești bine atunci când ești atent. Acum, nu crezi că este timpul să te întorci acasă la familia ta?”

-„Cred că da”, spuse iepurașul. „Îmi dau seama că nu sunt chiar așa de nepriceput, chiar dacă am rămas repetent în clasa I, nu îmi mai este așa de greu să dau ochii cu ei. Mulțumesc pentru ajutor, domnule Moș Martin. Mi-ar fi de mare folos dacă mi-ați arăta direcția cea bună”.

-„Cred că Pădurea Iepurașilor se află în partea aceea”, spuse ursul arătându-i drumul. „Îți doresc o călătorie bună până acasă”.

În timp ce țopăia fericit spre casă, Riță-Codiță gândi: „Sunt așa bucuros că mi-am dat seama că nu există iepuri buni sau iepuri răi, ci doar iepuri pur și simplu. Iar eu sunt fericit că fac parte dintre ei”.

22. Parteneriate și activități extracurriculare în imagini

Parteneriat Educațional „Ludoteca și lumea poveștilor”

Activitate:

„H. Ch. Andersen, scriitorul copilăriei noastre”

Parteneri:

Școala Gimnazială Specială Nr.14 Tulcea și Biblioteca Județeană Tulcea - Secția Ludoteca

Participanți:

grupa de elevi de la Căsuțele de tip familial „Pescărușul” și „Dumbrăveanca”

coordonator: Înv.-ed. Grosu Magda-Carmen

Obiectivele activității:

- familiarizarea copiilor cu biblioteca/ secția Ludotecă;
- familiarizarea copiilor cu noi povești scrise de H. Ch. Andersen;
- dezvoltarea aptitudinilor artistice, creativității și originalității prin intermediul activităților plastice.

Parteneriatul Educativ „Creație din drag de tradiție”

(vizită la

Muzeul de Etnografie și Artă Populară Tulcea)

Activitate:

„Familiarizarea cu spațiul muzeal. Educație patrimonială multiculturală”

Tema activității:

„În timp de poveste” - secvențe văzute și ascultate din povești românești, scrise de Ion Creangă și Ion Slavici

Participanți:

grupa de elevi de la Căsuțele de tip familial „Pescărușul” și „Dumbrăveanca”

coordonatori:

Înv.-ed. Grosu Magda-Carmen,

Înv.-ed. Ropotan Ramona-Florentina și

Înv.-ed. Sandu Elena

Înv.-ed. Magda-Carmen GROSU

Parteneriat Educațional „Împreună!”

Activitate: „Simboluri Pascale”

– colaje despre tradiții și obiceiuri pascale

Parteneri:

Școala Gimnazială Specială Nr.14 Tulcea și
Liceul Teoretic “Ion Creangă” Tulcea

Participanți:

liceeni voluntari din clasa a XIIa B și
elevii clasei a IVa de la Școala Gimnazială Specială
Nr.14 Tulcea

Obiectivele activității:

- promovarea tradițiilor și a obiceiurilor de Sf. Paști;
- cunoașterea semnificației sărbătorilor pascale;
- promovarea muncii în echipă.

coordonatori:

prof. Mirela Toderaș
prof. Elena Dorobanțu,
prof. Elena Ghenea
prof.Liliana Moisei
prof. Carmen Rusu Platon

Mâini dibace

Participanți:

elevii clasei a IVa

coordonator:
prof. Mirela TODERAȘ

Programul activităților extracurriculare
„Să știi mai multe, să fii mai bun!”
18-22 aprilie 2016

clasele I-IV

- Micii cinefili
- Reguli haioase de circulație
- Cu săpun mă spăl și cu apă rece...

- Terapie prin culoare
- Sărbătorim Ziua Pământului

clasele V-X

- Sport și sănătate – activități și jocuri sportive

- „Arată-mi pe unde pot trece strada!”

- „Educația dăruiește sănătate”

- Excursie tematica „Să ne cunoaștem județul!”

- Mâini dibace „Datini și obiceiuri pascale”

**Excursii de o zi gratuite organizate cu
ocazia sărbătoririi Zilei Copilului
31 mai - 1 iunie 2016**

124 participanți, din care:

- 81 copii (elevi și preșcolari);
- 43 adulți însoțitori (personal al școlii și
tutori ai elevilor);

**Activități organizate pentru participanții
la excursie:**

☒ **Activități și jocuri în aer liber**

☒ **Picnic**

☒ **Vizite la:**
Mănăstirea Cocoș
Mănăstirea Saon
Mănăstirea Celic Dere

Fondurile necesare organizării excursiilor au
fost asigurate de Școala Gimnazială Specială Nr. 14
Tulcea din resurse extrabugetare și din sponsorizări
și donații atrase prin implicarea activă a doamnelor
prof. Pașa Timofei, Valentina Safca și Elena
Dorobanțu.

Mulțumim tuturor colaboratorilor!

Următorul umăr al revistei va apărea în anul școlar 2016-2017.
Așteptăm articolele dumneavoastră la adresa de e-mail scoala_14@yahoo.com.

Criterii de redactare:

- Dimensiunea caracterelor: Titlul – majuscule, Arial, Font 14, Bold, Centrat;
Conținutul articolului – Arial, Font 10, Justify;
- Tematica articolului: educație, educație specială și special integrată, modele de bune practici.
- Bibliografie (dacă este cazul): nume autor, prenume autor, titlul cărții, editura, locul apariției, anul publicării.
- Redactare: cu diacritice

Vizitați și site-ul școlii noastre:

<http://www.scoala14tl.ro/>

